

عنوان مقاله:

تحلیل شاخص های کمی و کیفی مسکن در مناطق اسکان غیررسمی کلانشهرها (مطالعه موردی: کلانشهر تبریز)

محل انتشار:

همایش ملی شهر سبز با محوریت تکنولوژی و انرژی های پاک در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدحسین حسن زاده - مدیرعامل سازمان پارک ها و فضای سبز تبریز، کارشناس کشاورزی- زراعت و اصلاح نباتات، کارشناس ارشد MBA مدیریت شهری، در حال دفاع از DBA دانشگاه تبریز

شیرین بدری اصل - استاد دانشگاه الزهرا تبریز

خلاصه مقاله:

اسکان غیررسمی، از پیامدهای نامطلوب شهرنشینی در جهان معاصر است که به ویژه در نتیجه صنعتی شدن شتابان و نابرابری های منطقه ای شکل گرفته و شهرها خصوصاً کلان شهرهای کشور را با مسایل عدیده ای مواجه ساخته است. کلان شهر تبریز نیز به عنوان بزرگترین شهر واقع در شمال غرب کشور از این قاعده مستثنی نمی باشد و با پدیده ی اسکان غیررسمی مواجه است. از جمله سکونتگاه های غیررسمی در شهر تبریز، می توان به محلات سیلاب، حیدر آباد-داداش آباد، دره ایچی، قربانی و یانوق اشاره کرد که در این مقاله به بررسی شاخص های کمی و کیفی مسکن در این محلات پرداخته می شود. در حال حاضر سکونتگاه های غیررسمی در کلانشهر تبریز با وسعت حدود 2500 هکتار و جمعیتی متجاوز از 400000 نفر می باشد. هدف از مقاله حاضر شناخت شرایط و ویژگی های مسکن غیر رسمی بوده تا بتوان از طریق بررسی دقیق آن پتانسیل های غیررسمی در تامین مسکن شناسایی و زمینه های کاهش آسیب های کالبدی- اجتماعی مشخص گردد. بنابراین در این مقاله به ارزیابی وضعیت مسکن در محلات اسکان غیر رسمی کلانشهر تبریز با استفاده از مدل SWOT پرداخته شده است. نتایج پژوهش نشان دهنده وضعیت نامطلوب و غیر استاندارد شاخص های کمی و کیفی مسکن در مناطق اسکان غیررسمی کلانشهر تبریز می باشد، ولی از نظر برخورداری از خدمات اساسی در وضع مطلوبی به سر می برد. به طوری که در حدود 90 درصد مسکن محلات اسکان غیررسمی دارای خدمات اساسی می باشند. همچنین 67/1 درصد مسکن محدوده مورد مطالعه از مصالح بادوام هستند، که دارای وضعیت مطلوبی می باشد. ولی از نظر شاخص های کمی و کیفی دیگر دارای وضع نامطلوبی می باشد.

کلمات کلیدی:

اسکان غیررسمی، شاخص های کمی و کیفی، مدل SWOT، کلانشهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/755105>

